

nební list, býti připuštěny k nájmu obecní honitby. Pokud jde o činy, kladené stěžovateli za vinu, stanoví § 43 lit. h) zák., že hon. list nesmí býti vydán osobě, která opětovně byla trestána pro porušení předpisu o ochraně zvěře a o honebních listech. Bylo by protismyslné, kdyby úřadu mělo býti zákonem dáno právo zrušiti nájemní smlouvu, když měl již možnost z týchž důvodů znemožniti uzavření nájemní smlouvy.

Pokud by šlo o činy, jež úřadu v době uzavření smlouvy nebyly známy a které proto nemohly vésti k zakročení podle § 18 zák., dává odst. 6 § 28 úřadu možnost, aby jich použil k dodatečnému zrušení nájemní smlouvy, z čehož plyne a contrario, že úřad nemůže pro zrušení smlouvy použití činů, spáchaných před uzavřením dotyčné smlouvy, pokud nevyšly teprve po uzavření smlouvy na jevo.

Vyloučení z možnosti ucházeti se o pacht obecní honitby pro trestný čin, uvedený v § 43 f, g, h, jest časově omezeno (na 5, 3, resp. 2 leta od výkonu trestu, pokud se týče od spáchání činu) a nelze míti za to, že v případě zrušení smlouvy podle § 28 by chtěl zákon toto zrušení umožniti bez časového omezení, tedy bez ohledu na to, kdy trestný čin byl spáchán. Možno tedy § 28 č. 5 vykládati jen tak, že připouští zrušení nájmu pouze pro takové skutky, které se staly teprve po té, kdy dotyčný nájemní poměr byl s určitým nájemcem uzavřen.

V daném případě vychází z jednacích spisů na jevo, že dosavadní nájemní poměr byl založen koncem roku 1916. Nemůže tedy býti sporu o tom, že trestné skutky, spáchané podle nař. rozhodnutí v roce 1914, staly se před tím, než skutečně byl nájemní poměr, který byl nyní žal. úřadem prohlášen za zrušený. Z toho, co bylo předem podotčeno, vyplývá však, že úřad nebyl oprávněn v daném případě k odůvodnění zrušení nájemní smlouvy poukazovati na skutky spáchané v roce 1914.

Zbývá tedy ze skutků žal. úřadem použitých pouze přestupek z 1. června 1919. Ježto však § 28 č. 5 zák. vyžaduje, aby nájemce se o pět o v n ě provinil přestupky proti hon. zákonu a žal. úřad se tedy podle toho, co bylo řečeno, mohl opíratí pouze o jeden trestní skutek, jest jeho výrok v rozporu s ustanovením § 28 čís. 5 zák. a bylo jej proto zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 6205.

Honební právo (Morava): * Podle mor. hon. zák. lze povolati náhradníka do obecního honebního výboru jenom tehdy, když se v honebním období uprázdnilo místo člena výboru.

(Nález ze dne 8. ledna 1927 č. 27.345/26.)

V ě c: Josef V. v O. proti zemské správě politické v Brně stran prodloužení nájmu obecní honitby.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Osp v T. prodloužila výměrem z 5. května 1925 ve smyslu § 29 hon. zák. mor. z 26. července 1912 č. 4 z. z. ex 1914 st-li jako dosavadnímu nájemci nájemní poměr ohledně obecní honitby v O. na nájemní období od 1. ledna 1924 do 31. prosince 1929 za roční nájemné 150 Kč. K odvolání Josefa P. a spol. v O. zrušila zsp v Brně sly-

ševši mor. zv nař. rozhodnutím uvedený výměr osp-é a nařídila pronájem honitby veř. dražbou, poněvadž podle § 29 cit. zák. může osp dosavadní nájemní poměr prodloužiti jen s přivolením obecního hon. výboru. Usnesení ob. hon. výboru z 28. února 1924, které tento souhlas projevilo, jest však neplatné, poněvadž byl místo st-le, který jest členem ob. hon. výboru, přibrán jako náhradník František V., ačkoliv podle § 26 odst. 1 nař. býv. místodržitele ze 17. ledna 1914 č. 5 z. z. možno do ob. hon. výboru povolati náhradníka jen tehdy, uprázdnilo-li se za období hon. nájmu, na které byl zvolen ob. hon. výbor, místo člena hon. výboru.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

V daném případě jest spor o to, má-li do schůze ob. hon. výboru býti povolán náhradník jen tehdy, když zvolený člen výboru odpadl, jak žal. úřad míní, anebo je-li povolati náhradníka i tenkrát, když nějaký člen výboru jen dočasně jest zaneprázdněn, kterýžto názor zastává stížnost.

Podle § 15 cit. hon. zák. skládá se ob. hon. výbor ze 7 členů a 3 náhradníků, kteří se volí na celé stanovené období. Dalšího ustanovení, kdy jest náhradníka povolati, zákon neobsahuje. Avšak podle ustanovení 2. odst. § 18 jest pozvati k výborové schůzi zvolené členy a usnášení děje se za přítomnosti aspoň 3 zvolených členů kromě předsedy. Z toho ustanovení jest patrno, že náhradníky do schůze ob. hon. výboru zváti netřeba. Není ani zapotřebí nějakým způsobem doplniti počet zvolených členů, když se nedostává počet zvolených členů k platnému usnášení potřebný, neboť podle odst. 4. § 18 jest starosta v takovém případě oprávněn zaříditi sám, čeho třeba, jménem výboru. Odpadne-li nějaký zvolený člen hon. výboru trvale, pak uprázdni se místo zvoleného člena a na jeho místo nastupuje dosavadní náhradník jako zvolený člen, o kterémžto případě jedná § 26 nařízení, o němž se zmiňuje žal. úřad. Pro nějaké přizvání náhradníka pro případ, když jest určitý zvolený člen výboru dočasně zaneprázdněn, nepodává ustanovení zákona žádného podkladu.

Zúčastnila-li se však usnášení výboru osoba, která vůbec k usnášení přibrána býti neměla, nebyla tvořena vůle výboru zákonným způsobem a jest proto usnesení neplatným.

Odpovídalo proto zákonu nař. rozhodnutí, které vycházelo z téhož právního názoru a zrušilo prodloužení pronájmu, poněvadž nebylo dáno přivolení ob. výboru hon. platným usnesením, když ke schůzi byl přibrán náhradník za neneprázdněného člena.

č. 6206.

Stavební právo. — Administrativní řízení (Čechy): Spory o bezplatné postoupení pozemku pro veřejnou ulici vzniklé mezi obcí a parcelantem rozhodují úřady státní, nikoliv samosprávné.

(Nález ze dne 8. ledna 1927 č. 131).

Věc: Petr a Marie V. v K. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran příslušnosti k rozhodování ve věci postupu pozemku pro ulici.